

har bemærket, ikke henhørte til denne Sag, men til Finantsloven. Ja, det er fra en vis Side betragtet rigtigt, at der ikke behøves i et Lovforslag stricte at optages en Bestemmelse om at de Omkostninger, der derved foranlediges, blive at afholde af det næste Mårs Indtægter; men jeg troer, at det er noget ganske Extraordinairt at fremkomme med et Forslag, der nødvendigviis maa medføre Omkostninger, og aldeles ikke give noiere Oplysning om, hvor Meget disse Omkostninger ville komme til at udgjøre. Loven om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at Regjeringen har et Beløb til extraordinaire Omkostninger, eller om Udgifterne skulle søges dækkede ved en Tillægsbevilling, vilde det jo fore meget for vidt her at gaae ind paa; men jeg troer, at det vil fremgaae af det, jeg har bemærket, at det ikke kan siges at være denne Sag uvedkommende at komme til Kundskab om, hvormeget Omkostningerne rimeligviis kunde udgjøre.

Finantsministeren: Jeg troer at have tilstrækkeligt oplyst, at det netop er nærværende Sag aldeles uvedkommende at bestemme noget om de Omkostninger, som ligge den ærede Landssthingsmand saameget paa Hjerte; thi ved nærværende Lovforslag foranlediges aldeles ingen Udgift; det troer jeg dog at have fuldkommen tilstrækkeligt oplyst; thi selv om dette Lovforslag forkastes, blive Møntomkostningerne affurak de samme. Den hele Forskjel er kun den, at, hvis Lovforslaget antages, ville alle de nye Mønter, som præges, faae Benævnelsen Rigs-mønt; hvis det derimod forkastes, ville de faae Benævnelsen Rigsbankmønt; men Omkostningerne ville og kunne ikke sættes en eneste Da-ler mindre af den Grund, at Lovforslaget for-kastes. Thi om jeg ogsaa vilde være nok saa tilbøielig til at antage, at dets Forkastelse var at søge i lignende Grunde som dem, der lede den ærede Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Besæly), vilde det dog være et temmeligt stærkt Stykke at antage, at Rigsdagen skulde iforveien have villet nægte sit Samtykke til de Omkostninger, der nødvendig fulgte af de bestaaende Love, fordi dette Lovforslag om en forandret Benævnelse for den bestaaende Mønt-fod blev forkastet.

Bergsøe: Med Hensyn til, hvad den ærede Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Besæly) fremførte i Henseende til mine Øtringer, skal jeg ikke unblade at bemærke, at Omkostningerne ved at sætte en ny Slags Mønt istedetfor en ældre gjældende ere af en dobbelt Art; de bestaae nemlig i Omkostningerne deels ved at slaae de nye Mønter og deels ved at inddrage de ældre. Hvad disse sidste angaae, vilde det, som han bemærkede, vistnok have sin fuldkomne Gyldighed, hvis Talen ikke her var om at Skillemønten i ethvert Tilfælde skulde inddrages; men Omkostningerne ved at inddrage de ældre Mønter hidrøre netop fra Skillemønten. Omkostningerne ved at inddrage de større circulerende Møntstykker ere temmelig ringe, deels fordi Slitagen paa disse er meget mindre, og deels fordi de, hvad der er Tilfældet her i Landet, men ikke i alle Lande, næsten indeholde fuldt det Quantum Sølv, paa hvilket de lyde.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Lovforslagets § 1 (see Anhanget Nr. LXI, Pag. 469—470)

vedtoges med 40 Stemmer mod 1.

2) Lovforslagets § 2 (see sammesteds)

vedtoges med 40 Stemmer mod 1.

Sagens Dvergang til 3die Be-handling sattes derpaa under Afstemning og vedtoges med 42 Stemmer mod 1.

Formanden: De Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til Sagens 3die Behandling, maa jeg bede indgiue inden imorgen Aften.

Øfterat der saaledes efter Dagsorden intet